

בעניין: **השחקנית עמית רבקה עמוס**
(להלן: "השחקנית" או "המבקשת")

- נ ג ד -

המשיבה: **מועדון כדורגל בנות נתניה**
(להלן: "המשיבה" או "בנות נתניה" או "הקבוצה המעבירה")

ה ח ל ט ה

לפניי הליך שנפתח ביום 3/8/26 לפניית השחקנית עמית רבקה עמוס, באמצעות הוריה, שעניינו – לפי מכתב פתיחת ההליך – "הליך מותנה" לשחרורה של השחקנית מן הקבוצה המעבירה ללא תמורה או בפיצוי סמלי, לקראת עונת המשחקים 2026/27.

השחקנית עותרת לשחרורה, על רקע נסיבות אישיות חריגות – פינוי משפחתה מביתה במטולה עם פרוץ מלחמת "חברות ברזל" – ולנוכח רצונה להמשיך את דרכה המקצועית במרכז הארץ, בשורות מועדון הפועל תל אביב.

מנגד, טוענת המשיבה כי היא זכאית לפיצוי בסך כולל של 10,000 ₪, וכי ממילא, לאור הוראות סעיפים 6(ב) ו-11 לתקנון, הדרך היחידה למעברה של השחקנית להפועל תל אביב היא בהסכמתה של המשיבה.

ההכרעה שלהלן ניתנת לפי תקנון מעמד והעברות שחקניות כדורגל (להלן: "התקנון" או "תקנון המעמד"), אשר תחילתו ביום 8/7/25 והוא החל על כל מעבר של שחקנית ממועד זה ואילך, תוך התייחסות להוראות הרלוונטיות בתקנון רישום – כדורגל נשים (להלן: "תקנון הרישום").

אקדים את המאוחר: לאחר בחינת כתבי הטענות והוראות התקנון הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה לא קמה למשיבה עילה לפיצוי לפי פרק 4 לתקנון, וממילא אין בפניי "סכסוך שעניינו פיצוי בגין קידום ואימון" שסעיף 37 לתקנון מסמיך אותי להכריע בו. את הבקשה יש למחוק על הסף, ומשכך לא אדרש לגופן של טענות הצדדים אלא במידה הנדרשת להכרעה זו.

העובדות הרלוונטיות

1. השחקנית ילידת חודש יולי 2010. סעיף 2 לתקנון המעמד מגדיר "שחקנית קטינה" כשחקנית שטרם מלאו לה 17 שנים. השחקנית, כבת 16 שנים, היא אפוא "שחקנית קטינה", ועליה חלות הוראות סימן א' לפרק 3 לתקנון, שעניינן מעבר של שחקנית קטינה בין קבוצות.
 2. המשיבה היא מועדון כדורגל נשים, שקבוצתו הבוגרת צפויה לשחק בעונת 2026/27 בליגת העל לנשים, ולצדה קבוצות נערות. נתון זה לא עמד במחלוקת.
 3. אין מחלוקת כי בעונת 2022/23 שיחקה השחקנית בשורות מועדון אחר בצפון הארץ, וכי בעקבות פינוי משפחתה ממטולה, לאחר אירועי 7/10/23, עברה לשורות המשיבה ושיחקה בה ברציפות בעונות 2023/24, 2024/25 ו-2025/26. לטענת ההורים, בשתי העונות הראשונות שיחקה במשיבה בהשאלה בלבד; מרישומי אתר ההתאחדות עולה כי ביום 11/9/25 נרשמה השחקנית בשורות המשיבה בדרך של העברה, והמשיבה עצמה עותרת לפיצוי תקנוני בגין עונת 2025/26 בלבד.
 4. אף אחד מן הצדדים לא צירף לכתבי טענותיו תצהיר תומך, בניגוד להוראות סעיף 39(3) לתקנון המעמד. בסעיף 16 לכתב הטענות של המשיבה נכתב כי "מצורף בזאת תצהיר הגב' שלי ישראל" – ואולם תצהיר כאמור לא הובא בפניי.
- קביעותי העובדתיות מתבססות, אפוא, על רישומי ההתאחדות ועל עובדות שאינן שנויות במחלוקת בלבד.

5. לא נטען, וממילא לא הוצג בפניי, כי בין השחקנית לבין המשיבה נערך הסכם בכתב כלשהו, ובכלל זאת "הסכם הכשרה" כהגדרתו בסעיף 2 לתקנון.
6. אשר לציר הזמנים הדיוני: ביום 26/7/26 פנו הורי השחקנית להתאחדות בבקשה להסדרת מעמדה ושחרורה של השחקנית; ביום 3/8/26 הודיעה ההתאחדות למשיבה על פתיחת "הליך מותנה" בהתאם לסעיף 14(ב) לתקנון הרישום; ביום 10/8/26 הגישה המשיבה את כתב טענותיה; וביום 12/8/26 הגישו הורי השחקנית את תשובתם. פניית ההורים הוגשה לאחר תום פגרת הרישום, המוגדרת בסעיף 2 לתקנון כתקופה שמיום 1 ביוני ועד 15 ביולי בכל שנה.
7. לא נטען, וממילא לא הוכח, כי השחקנית מסרה להתאחדות ולמשיבה הודעה בכתב על רצונה לעזוב את קבוצתה, על גבי טופס ההודעה, כאמור בסעיפים 13 ו-14 לתקנון. אף לא נטען כי המשיבה הסכימה למעבר – ההפך הוא הנכון: המשיבה הצהירה במפורש כי אינה מעוניינת בשחרור השחקנית.
8. הורי השחקנית ציינו את מועדון הפועל תל אביב כקבוצה שאליה מבקשת השחקנית לעבור. הפועל תל אביב אינה צד להליך שלפניי, לא הגישה פנייה כלשהי ולא הציגה עמדה.

טענות הצדדים בתמצית

9. לטענת השחקנית, באמצעות הוריה, מעברה למשיבה נכפה עליה בנסיבות המלחמה; היא שיחקה במשיבה שתי עונות בהשאלה ורק לקראת עונת 2025/26 בוצע רישומה הקבוע; ההורים פנו למשיבה בבקשה להסדיר את השחרור בתשלום מוסכם, אך המשיבה סירבה לנהל משא ומתן והפנתה אותם למוסד.
- השחקנית מבקשת כי המוסד ייתן דעתו לנסיבות המיוחדות של המקרה, וחולקת על דרישת המשיבה לתוספת של 5,000 ₪ בגין "השקעות".
10. לטענת המשיבה, היא זכאית לפי סעיף 30 לתקנון לפיצוי של 5,000 ₪ לפי התוספת הראשונה בגין עונת 2025/26, ול-5,000 ₪ נוספים בגין השקעותיה בשחקנית. עוד טוענת המשיבה כי שחקנית אחרת משנתון 2010 כבר עברה משורותיה להפועל תל אביב מכוח סעיף 13 לתקנון; כי לפי סעיף 6(ב) לתקנון רשאית קבוצה קולטת לקלוט בדרך זו "שחקנית אחת בלבד" בעונה; וכי לפיכך, בשים לב לסעיף 11 לתקנון, הדרך היחידה למעבר השחקנית להפועל תל אביב היא בהסכמת המשיבה – הסכמה שאין בכוונתה לתת.

דיון

11. **המסגרת הנורמטיבית:** על ענייננו חל תקנון המעמד, אשר לפי סעיף 4 לו:

"תחילתו של תקנון זה החל מיום י"ב בתמוז, תשפ"ה (8 ביולי 2025). הוראות תקנון זה יחולו על מעבר של שחקנית רק החל ממועד זה."
12. ההליך שלפניי נפתח ביום 3/8/26 – לאחר מועד התחילה – ועל כן הוראות תקנון המעמד הן החלות עליו. כפי שהרחבתי בהחלטותיי הקודמות, בכל סתירה בין תקנון המעמד לבין תקנון הרישום בעניינים הנוגעים למעבר של שחקנית בין קבוצות – ובכלל זאת הפיצוי בגין קידום ואימון – גוברות הוראות תקנון המעמד, מכוח הוראת ההכרעה שבסעיף 3(ב) לו.
13. **מהות ההליך:** מכתב פתיחת ההליך מיום 3/8/26 מפנה לסעיף 14(ב) לתקנון הרישום ומכנה את ההליך "הליך מותנה". ההסדר שעניינו הליך הגשת הבקשה למוסד, ובכללו ההבחנה בין "ההליך המוחלט" לבין "ההליך המותנה", קבוע בסעיף 12(ב) לתקנון הרישום. דא עקא, סעיף 39(8) לתקנון המעמד קובע במפורש:

"למען הסר ספק, על הליך בפני המוסד למעמד השחקנית לפי תקנון זה לא יחולו הוראות סעיף 12.ב לתקנון הרישום בעניין הליך הגשת בקשה למוסד למעמד השחקנית."

14. כפי שקבעתי בעבר, נדמה כי אין עוד, בהעברת שחקניות, "הליך מותנה" ו"הליך מוחלט". ההסדר שהחליפם, בסעיף 39 לתקנון, שונה במהותו: לפי סעיף 39(1) ההליך נפתח ביוזמת הקבוצה המעבירה; לפי סעיף 25 החבות בפיצוי חלה על הקבוצה הקולטת "ולא על השחקנית עצמה"; ולפי סעיפים 15(ב) ו-27 תשלום הפיצוי אינו תנאי למעבר.

השחקנית, אפוא, אינה נדרשת לקבל או לדחות קביעה של המוסד, ואינה "נותרת" בשורות קבוצתה אם לא ישולם פיצוי. הסעד שהתבקש – "שחרור ללא תמורה או פיצוי סמלי" – מושתת על משטר שאינו קיים עוד.

15. **סמכות המוסד – נקודת המוצא:** סעיף 37 לתקנון קובע כי "המוסד למעמד השחקנית מוסמך לדון ולהכריע בסכסוכים שעניינם פיצוי בגין קידום ואימון לפי פרק 4". סמכות זו היא סמכות מוגדרת ותחומה, וכל סכסוך אחר בין שחקנית לקבוצה – ובפרט סכסוך שעניינו עצם המעבר לפי פרק 3 – מסור, לפי סעיף 36 לתקנון, למוסד לבוררות ולגישור.

בהתאם, השאלה הראשונה שעלי לבחון – קודם לכל דיון בסכום – היא אם מונח בפניי "סכסוך שעניינו פיצוי בגין קידום ואימון לפי פרק 4". סכסוך כזה קיים רק מקום שבו קמה, או למצער התגבשה, זכאות לפיצוי לפי פרק 4; ובלעדיה – אין למוסד במה לדון.

16. **העילות לפיצוי – רשימה סגורה:** סעיף 22 לתקנון קובע כי קבוצה מעבירה זכאית לפיצוי "אך ורק" בהתקיים אחד מן המקרים המנויים בו. בעניינה של שחקנית קטינה שאינה קשורה בהסכם הכשרה, העילה הרלוונטית היחידה היא זו שבסעיף 22(ג):

"השחקנית הקטינה עברה מהקבוצה המעבירה בהתאם להוראות סעיפים 12 או 13 לעיל לפי גילה של השחקנית".

17. עילה זו, כלשונה, מתגבשת עם מעבר שנעשה בהתאם להוראות סעיף 13 – ומעבר כזה מותנה, ראשית לכול, בהודעה בכתב של השחקנית הקטינה להתאחדות ולקבוצתה "על רצונה לעזוב את קבוצתה", על גבי טופס ההודעה ובתשלום אגרה (סעיפים 13 ו-14 לתקנון).

כאמור, לא נטען על ידי השחקנית כי הודעה כזו נמסרה. פנייתם של ההורים להתאחדות, בבקשה "לבחון את עניינה" של השחקנית ו"להסדיר את שחרורה", אינה הודעה לפי סעיף 13, ולא נטען כי היא כזו.

18. יתרה מזאת: אף אילו נמסרה הודעה כאמור היום, לא היה בה כדי להקים עילה לפיצוי בעונה הנוכחית. לפי סעיף 13(ב), הודעה שנמסרה לאחר פגרת הרישום – המוגדרת בסעיף 2 לתקנון כתקופה שבין 1 ליוני עד 15 ביולי בכל שנה – מאפשרת רישום בקבוצה אחרת רק "בתום עונת המשחקים בה מסרה את ההודעה" – קרי, בתום עונת 2026/27.

החריג שבסעיף 13(ג), המאפשר מעבר בתחילת המחצית השנייה של העונה, מותנה בהשתתפות בפחות מ-25% מסך הדקות של הקבוצה – תנאי שאינו מתקיים, ואף אינו נטען, לגבי שחקנית ששותפה, לפי רישומי ההתאחדות, בכל משחקי הליגה של שתי קבוצות הנערות של המשיבה בעונת 2025/26. על כל אלה מתווספת המגבלה שבסעיף 6(ב) לתקנון, שהמשיבה טוענת לה ואשר איני נדרש להכריע בה.

19. אשר לחלופה השנייה – מעבר בהסכמת הקבוצה המעבירה לפי סעיף 11(ב) לתקנון – זו אינה נמנית כלל עם העילות שבסעיף 22. ככל שישכמו הצדדים על מעבר, תנאי ההסכמה, לרבות התמורה, הם עניין להסכמתם, ואינם "פיצוי בגין קידום ואימון לפי פרק 4". בענייניו, ממילא, המשיבה הודיעה במפורש כי אינה מסכימה למעבר.

20. **המסקנה המתחייבת:** במועד פתיחת ההליך, וגם היום, לא התקיימה אף אחת מן העילות שבסעיף 22 לתקנון, ולא קמה למשיבה זכאות לפיצוי. משאין עילה – אין "סכסוך שעניינו פיצוי בגין קידום ואימון לפי פרק 4", ואין למוסד סמכות לפי סעיף 37 להכריע בו.

הסכסוך האמיתי שבין הצדדים – אם, מתי ובאיזו דרך רשאית השחקנית לעבור לקבוצה אחרת – הוא סכסוך לפי פרק 3, המסור למוסד לבוררות ולגישור לפי סעיף 36 לתקנון, ולסמכויות ההתאחדות בענייני רישום.

21. **ההבחנה מהחלטתי בעניין אלמלח:** בהחלטתי בעניין השחקנית שי אלמלח קבעתי כי פנייה שנפתחה ביוזמת שחקנית, ולא ביוזמת הקבוצה המעבירה כנדרש בסעיף 39(1), אינה שוללת את סמכות המוסד, וכי מדובר בלאקונה דיונית בלבד. ואולם שם העילה לפיצוי כבר קמה – הסכם השחקנית הבגירה פקע (סעיף 22(ב)) – והפגם היה בזהות הפונה בלבד.

כאן הפגם אינו דיוני אלא מהותי: אין עילה. הלאקונה שהכרתי בה בעניין אלמלח אינה יכולה לשמש פתח לדיון בסכסוך שטרם נולד, ואין להרחיבה מעבר לגדרה.

22. **טעמים נוספים לאי-דיון בשלב זה:** שני טעמים מעשיים מחזקים את המסקנה. ראשית, סכום הפיצוי מחושב לפי עונות האימון של השחקנית בקבוצה המעבירה עד למועד המעבר (סעיפים 29 עד 31 והתוספת הראשונה).

מעבר שיתרחש, אם יתרחש, בתום עונת 2026/27 – יביא בחשבון עונת אימון נוספת. קביעת סכום היום תהיה, אפוא, בהכרח קביעה על בסיס נתונים חלקיים, שעלולה לכוול את המשיבה שלא כדין או להתברר כחסרת נפקות.

שנית, הקבוצה הקולטת – שהיא לבדה החייבת בפיצוי לפי סעיף 25, והיחידה הרשאית לבקש הפחתה בנסיבות חריגות לפי סעיף 38(4) – אינה בפניי, ובהיעדר עילה למעבר אין אפילו מי שניתן לזהותה ככזו.

23. **הערות למעלה מן הצורך:** על מנת לחסוך מן הצדדים הליך עתיד לבוא ככל שאין בו צורך, ומבלי שיהא בדבריי כדי לחייב את המוסד בהרכבו העתידי, אעיר בקצרה על שלושה עניינים העולים מכתבי הטענות:

23.1. החבות בפיצוי, לכשתקום, תחול על הקבוצה הקולטת בלבד ולא על השחקנית או על הוריה (סעיף 25 לתקנון), ותשלומו לא יהווה תנאי למעבר (סעיפים 15(ב) ו-27). בקשת השחקנית לשחרור "ללא תמורה" מצדה נענית, למעשה, מכוח התקנון עצמו;

23.2. תקופות שבהן הייתה השחקנית רשומה במשיבה בדרך של השאלה אינן מזכות את המשיבה בפיצוי (סעיף 24 לתקנון), והמשיבה עצמה לא עתרה לפיצוי תקנוני בגין;

23.3. החלטת המוסד "תיעשה אך ורק בהתאם לאופן חישוב הפיצוי כפי שנקבע בתקנון זה ועל פי הסכומים הנקובים בתוספת הראשונה" (סעיף 38(4) לתקנון). דרישה לתוספת בגין "השקעות" מעבר לסכומי התוספת, מן הסוג שהעלתה המשיבה, אינה אפשרית במשטר התקנוני הנוכחי.

24. **הוצאות:** ההליך נפתח ביוזמת ההתאחדות על יסוד הוראה דיונית שאינה חלה עוד, ושני הצדדים פעלו בתום לב במסגרת שהותוותה להם. לא מצאתי כי מי מהם פנה למוסד "ללא הצדקה" כמשמעות הדבר בסעיף 38(6) לתקנון, ומשכך יישאו הצדדים בהוצאות המוסד בחלקים שווים.

סוף דבר

25. הבקשה נמחקת על הסף, בהיעדר עילה לפיצוי לפי פרק 4 לתקנון ובהיעדר סמכות למוסד למעמד השחקנית לדון בה לפי סעיף 37 לתקנון.

26. אין בהחלטתי זו משום הכרעה, או נקיטת עמדה, בשאלה אם, מתי ובאיזו דרך רשאית השחקנית לעבור לקבוצה אחרת לפי פרק 3 לתקנון, ובכלל זאת בטענות המשיבה מכוח סעיפים 6(ב) ו-11 לתקנון – שאלות המסורות לגורמים המוסמכים לכך, ומבלי לגרוע מזכויות הצדדים לטעון בעניין.

27. אין בהחלטתי זו כדי לגרוע מזכותה של המשיבה לפתוח הליך בפני המוסד למעמד השחקנית לפי סעיף 39(1) לתקנון, לכשתקום עילה לפיצוי לפי סעיף 22 לתקנון, ומזכות הצדדים להעלות אז את מלוא טענותיהם לגופו של עניין.

28. הוצאות המוסד בגין הליך זה, בסך של 1,500 ₪ בתוספת מע"מ, ישולמו על ידי הצדדים בחלקים שווים. ככל ששולם חלקו של צד על ידי צד אחר, בין אם מרצונו ובין אם בהתאם להוראת המוסד, ישיב אותו הצד את הסכום ששולם לצד השני, בתוך 30 ימים ממועד החלטה זו.

29. אין צו להוצאות בין הצדדים.

ניתן ביום 15/9/26 בהיעדר הצדדים.

עו"ד שגיא חן, פוסק